

насамперед прогностична, стратегічного планування, контрольно-аналітична, представницька, експертно-консультативна та інші.

Ефективність управлінської діяльності керівників опорних закладів освіти та їх філій, на думку респондентів (малої вибірки керівників опорних закладів освіти — 30) залежатиме від демократичного стилю управління — 67,7%; розвитку лідерських якостей керівників — 61,5%; опанування системою знань про різні види менеджменту — 59,2%; розвитку стратегічного та критичного мислення керівників — 58%; використання інноваційних технологій управління, управлінських інформаційних систем, експертно-аналітичних систем, сучасних інформаційних сервісів, платформ та інструментів в опорних закладах освіти та їх філіях — 57,5%.

ОПОРНИЙ ЗАКЛАД ОСВІТИ ЯК ОБ'ЄКТ ВИВЧЕННЯ ТА УПРАВЛІННЯ

Малюга М. М.

Опорна школа функціонує відповідно до чинного законодавства в галузі освіти, зокрема Законів України «Про освіту» (2017р.), «Про загальну середню освіту», «Про позашкільну освіту», інших актів законодавства та на основі установчих документів із урахуванням специфіки власної освітньої діяльності, профілю (спеціалізації) та інших особливостей організації освітнього процесу.

Теоретичний аналіз досліджуваної проблеми та практичного досвіду управління системою загальної середньої освіти в регіонах засвідчив про наявність певних суперечностей між:

- необхідністю розгортання децентралізації влади у сфері освіти й нерозробленістю способів, засобів і механізмів їх реалізації задля забезпечення ефективної взаємодії державних і громадських структур та органів місцевого самоврядування;
- необхідністю демократичної модернізації системи управління загальною середньою освітою, опорною школою та недостатністю адекватного наукового та законодавчого забезпечення розвитку її громадського складника;
- декларуванням доцільності делегування управлінських повноважень у галузі загальної середньої освіти місцевому самоврядуванню та недосконалістю законодавчо визначених механізмів і ресурсів у громад для реалізації цих функцій;
- суспільним запитом щодо розвитку приватної освіти, автономії навчальних закладів, опорних шкіл і недосконалістю нормативно-правового забезпечення в окресленому напрямі;
- потребою у визначенні науково обґрунтованих критеріїв ресурсного забезпечення функціонування опорних шкіл як центрів управління в ОТГ і необхідністю їхнього розроблення та реалізації на практиці.

Зазначені суперечності актуалізували проблему дослідження, реформування сфери освіти та місцевого самоврядування, поступове формування об'єднаних територіальних громад (ОТГ) в країні, повноваженнями яких поміж з інших визначено забезпечення управління закладами дошкільної, загальної середньої та позашкільної освіти, автономія діяльності закладів освіти та необхідність створення нової раціональної освітньої мережі, детермінували необхідність здійснення пошуків спрямованих на ефективне децентралізоване управління якісною освітою та опорними закладами освіти в ОТГ.

Водночас вивчення практики показало, що реальні механізми щодо здійснення монополізації освіти, децентралізації та деконцентрації управління галуззю, розвитку громадського складника в управлінні загальною середньою освітою в чинному освітньому законодавстві переважно передбачено на рівні спецзаконів, які будуть розроблятися. Зокрема, нормативно-правова база фактично не сприяє розвитку в країні приватної освіти, реальному втіленню законодавчо визначеної автономії (кадрової, фінансової, організаційної та змістової) закладів освіти, процесу розподілу повноважень на ієрархічних рівнях управління освітою, які на сучасному етапі підтверджують високу ефективність демократичних підходів до управління. Процес створення опорних шкіл у новій регіональній освітній мережі в умовах децентралізації має специфіку, яку вивчено та проаналізовано, а також буде враховано в процесі побудови моделі управлінських функцій керівника опорної школи та концептуальної моделі управління опорним закладом освіти.

КОНЦЕПТУАЛЬНА МОДЕЛЬ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ ЗАКЛАДУ ОСВІТИ

Нідзієва В.А.

Суспільно-економічні зміни в Україні, кризові явища, запит на компетентного працівника, зростання ролі й місця ІКТ та цифрових технологій у житті людини, технологізація основних виробничих процесів викликають потребу суспільства у якісній освіті, можливості навчатися впродовж життя, нових форм організації навчання та управління закладами освіти. Сучасна філософія управління ЗЗСО має сприяти організаційному розвитку, формуванню ціннісноорієнтованої єдності педагогічного колективу та створенню культурно-освітнього середовища життєдіяльності особистості.

У процесі дослідження нами розроблено та обґрунтовано концептуальну *модель управління розвитком організаційної культури закладу загальної середньої освіти* (скорочено — модель УРОК ЗЗСО), яка є системою взаємопов'язаних цільового, законодавчо-нормативного, теоретико-методоло-